
הגדה של פסח

החודש הזה ראש חודשים הוא לכם לחודשי השנה.
חודש הראשון ב 14 לחודש בין הערביים פסח
הוא זמן חרותנו.

והיה לכם היום הזה לזכרון וחגותם
אותו לדורותיכם חקת עולם ותחגוהו כי בעצם
היום הזה יצאו צבאותיכם מארץ מצרים.

[illegible]

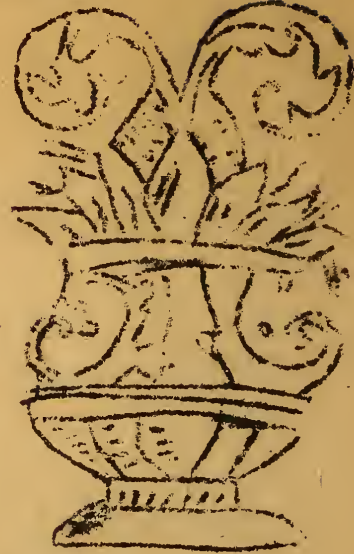
בליל זה הואחד פעימות לב מליוני יהודים באשר הם שם
להולם אחד מאחד ומקרב, כמה חרות וצמא שלום.

בליל זה ינשא לפיד זכרם של אלפי חללינו אנשי העבודה
וההגנה במחתרת, נעלה על לבנו את זכר ששת
מליוני עמנו שנרצחו חנקו ונשרפו על אדמת אירופה
בני הארץ ושבי גולה. בצבא הגנה לישראל, אשר
נספו במערכה לעצמאות מדינתנו ולקוממיות חיינו.

בליל זה ערים והרובים אזרחי ישראל, דור חלוצים ראשונים
בארץ, דור ראשון לגאולה, ודור נצולים וגאולים
קבוץ גלויות ישראל מארצות הצפון וממדבריות
ערב והימן. עינהם נשואות אל מדינתם

והנבונה והנאבקת על קיומה בחבלי גאולתה להיות

מסדה מוצק ונדבכיה איתנים.

חלום חלמתי
נורא מאד
אין עמי, עמי
איננו עוד.
בצעקה קמתי
אהה, אהה,
אשר חלמתי
בא לי, בא
כה אבך ביגוני
גם ביום, גם בליל.

הה! אל ברמה
נקרא רטט
על מה ולמה
עמי מת?
על מה ולמה
מת לשוא?
לא במלחמה
לא הקרב
על מה רבוני?
ולמה אל?

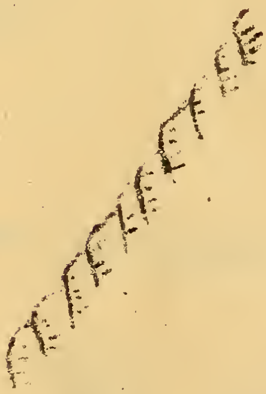
ונוסף הזרע ומטפטף הדם לרכך עד דק את
עפרות השממה להאדים דמומיות ולהזהיב
הקמה ועולה הארץ ומושך בעול מחרשה
עתיקה ופרוקה כעם: אל חלונה, אל קול, חק.
בליל זה נרום תפילתנו חג החרות למדינתנו הצעירה,
לאחדות ישראל ולשלום העולם.

ועשית פסח

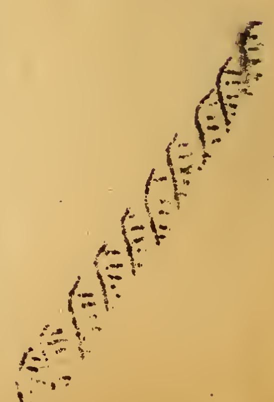

בו ואשק לך בני האדם ,..
עם ירק שדות ושמים של אור
גופך לא רחץ עוד מחלאה ודם
אך לבך מפרכס מזכך וטהור
בו ואאסף אותך מטהורים
ולארבע הרוחות אותך אבזר
נבטו שבלים במרחב [illegible] יום
והידד הקוצרים בלבבך ינטר.

גשם חלף וסתו עבר והכל בעתו נוצר,
לך לשלום גשם,

(שירה) הגשם הגשם חלף הלך לו
ענן רקיע חלף הלך לו
פני אדמה באור חמה
שבולים זקפו ראשיהם ברמה.
בני הרים זה אל זה ברמה ישירו
שלום, שלום הידד הידד אביב היום
כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו
הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע
וקול התור נשמע בארצנו.

התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר

נתנו ריח.

הא

לחמא עניא. די אכלו

אבהתנא ב בארעא

דמצרים. כל דכפין

ייתי ויכול. כל דצריך

ייתי ויפסח. השתא

הכא. לשנה הבאה

בארעא דישראל.

השתא עבדי. לשנה

הבאה בני חורין:

הנני מוכן ומזומן לקים מצות כוס ראשון של
ארבע כוסות בשם כל ישראל.
כוס ישועות נשא ליציאת ישראל מגולה לגאולה,
משעבוד מלכויות לקוממיות בארצנו, לחיים
ולשלום, כוס ברכה למדינת ישראל.
(שירה) הללויה

מה נשתנה

הלילה הזה מכל הלילות.
שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ
ומצה, הלילה הזה כולו מצה:
שבכל הלילות אנו אוכלין שאר
ירקות. הלילה הזה מרור: שבכל
הלילות אין אנו מטבילין אפילו
פעם אחת הלילה הזה שתי פעמים
שבכל הלילות אנו אוכלין בין
יושבין ובין מסבין
הלילה הזה כולנו מסבין.

מה נשתנה

הלילה הזה מכל הלילות!

קשה שאלה זו, קשה היא, נער.
נשאלו שאלות ונשכחו שאלות,
אך אלפים שנה שאלה זו נשאלת
ועונים האבות ועונים הסבות
וכאב חרישי מקמט את המצח.
כל מה שנשים ונגיד בתשובות,
שאלה זו שאל תשאל עדי נצח,
מה נשתנה? הכל נשתנה!
כבר אחרת נערי השאלה שבפיך
לא עוד תנוגות זכרונות וקינה,
בשמחה, בשמחה יענך אביך.
כי תשובה חדשה לאותה שאלה
כי הארץ פותחת שעריה משער
למען יגיעו אל חוף גאולה
אחרוני גאולים מזקן ועד נער
כי הלילה זה מלילות השנה
כי הוא ליל הלילות לעמנו
כי העם נחוג לא חרות נושנה

כי רוח חדשה שצמחה מזמנו.

כי הבא השוחט ונטל את הגדי

את גדיי הנקרה לשוחטו על פי הצר

לא בכדי דם בנינו נשפך, ולא בכדי

כי ידעו להשיב מלחמה בשער.

וגם זאת לילה זה מלילות בשנה

כי ערכה בו אומה חשבונה של הנפש

כי בכה אותה השאלה הקטנה

בקע אור לבן על אלפים שנות רפש.

נשא את הנדר אל נוה מבטחים

כי עיפנו מדם וכמהנו לחופש

למען ישבו אל שלחן הפסחים

כל שוחרי השלום והחופש.

זכור

את היום הזה אשר יצאנו ממצרים
מבית עבדים. כי עלה העם מבית עבדים בי
הוכי את פדותו מעתה לדורי דורות נחוג
וכוס נרים כוס ברכה לתנועת הצופים,

י בשמחה תצאון ובשלום תובלון.
ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה
וכל עצי השדה ימחאו כף.

שירה: הודו לה' כי טוב.

הנה ימים באים נגש חורש הקוצר ודורך ענבים במושך הזרע. והטיפו ההרים עסיס וכל הגבעות תתמוגגנה. ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים, ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו פרים ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם.

שירה: והטיפו

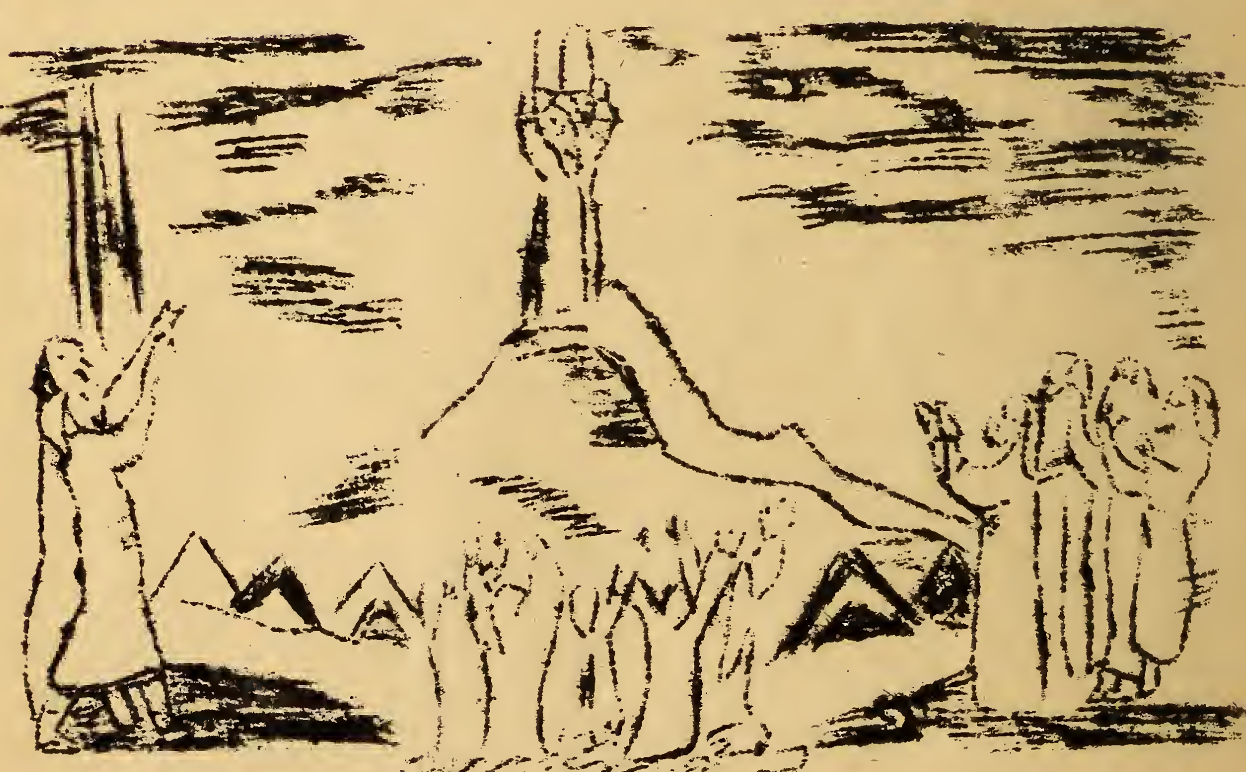
יהי שלום בחילנו שלוה באהלנו לחיים ולשלום.
כוס ברכה להתישבות העובדת.

שירה: ויהודה לעולם תשב.

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב לעז: היתה יהודה
לקדשו ישראל ממשלותיו.

הים ראה וינס הירדן יסוב לאחור, ההרים ירקדו כאלי
כאלים , גבעות כבני צאן.

שירה: ואף על פי כן ולמרות הכל.

שפוך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך
מעל הממלכות אשר בשמך לא קראו. כי אכל
את יעקב ואת נוהו השמו. שפך חמתך עליהם
זעמך וחרון אפך ישיגם ורדוף באף ותשמידם
מתחת שמי יה.

על הר גבוה עלי לך מבשרת ציון,
הרימי בכח קולך הרימי אל תיראי
אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם.

שהחינו וקימנו והיגענו לזמן הזה
משאת נפש כל נביא וכמיהת לב כל חוזה
שחלום איננו חולם וחזיון איננו הוזה
שאמת המחזה שראיוני בנפול הזרע
ביזרעאל בידיי קמץ אלמונים, מזי
רעב ובני בלי צל והנה אלומתם.

תתרומם ותגדל
מדינת ישראל

עבדים היינו

עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו ה'
אלוהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה. ואפילו
כולנו חכמים כולנו נבונים כולנו יודעים את
התורה, מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים וכל
המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח

שירה: וכי תבואו אל הארץ.

מאבות אל בנים ודרך כל הדורות נמסר דבר יציאת מצרים
זכרון אישי אשר איננו מחויר ואיננו דוהה.

בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא
ממצרים. אין לך שיא של הכרה הסטורית מרומם מזה, ואין
לך התמזגות של יחיד בכלל ברחבי כדור הארץ ובעמקי
הדורות גדולה מאשר בדור עתיד זה. אינני יודע עוד
זכרון עתיק שכולו מופנה לקראת העתיד, שכולו סמל
להווה ולעתיד כמו:

זכר ליציאת מצרים

אני אפגר, פארוצים

קומי וצאי מדבר צמא מנוף השממה
גוד הדרך רב, עוד רבות המלחמה

רב לנו לנדוד, לנוד בערבה
לגרום שממה ודרך גדולה רחבה
כי מרחבים שבו נפש הררינו
ומשל מגדל עקרב והרה מגרים,
כל כה יעצרנו נגרי והנחשלים,
כעבורו מור –נפסח על החללים!
ברדו וקלונם סרוחיו על צרחנו,
והבהנם בגבו ממצרים גרונם.
מונק למר הלומם, חלום רב בצלים
דמים, ודרינו מלאי בנך רבים
עצרמים.

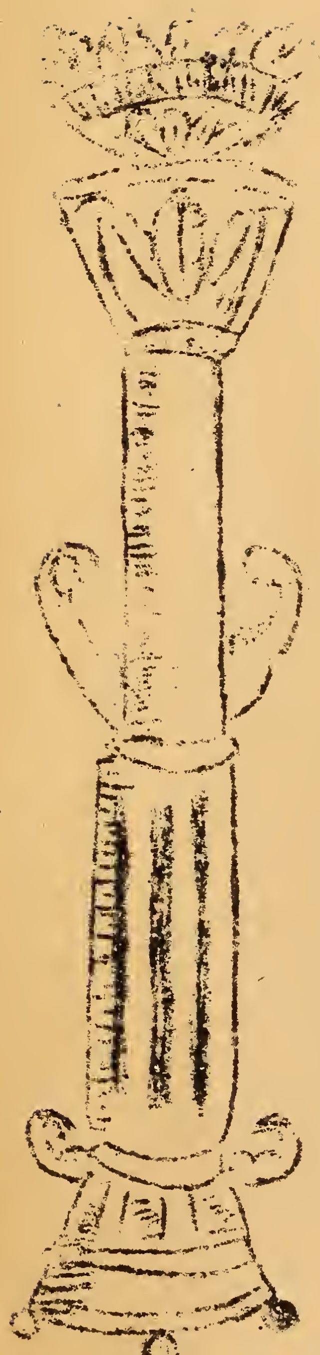
עוד היום או מחר יולק רוח קדים
עם הציט גרשנו מדרון העבדים.

והנה ונמה גלי גיל לנלח
הראשונה גדר על פני הדר כביר כח
והבורעו יפול גם ודר האחרונה
כביר לקרוע נמה והדר גרגו.
קומו אפרא בנים עובר גוג השממה
גוך על יעל קולכו הדבר עד הממה
פן צעוכם ירגיז מובר הרגמירן
גיש הגיעו בלבבו ישמע הוד פעמירך!
גיש בלבבו ישמע קול גלוה דבר
מלך! הרום גל ארץ אונו עבר.

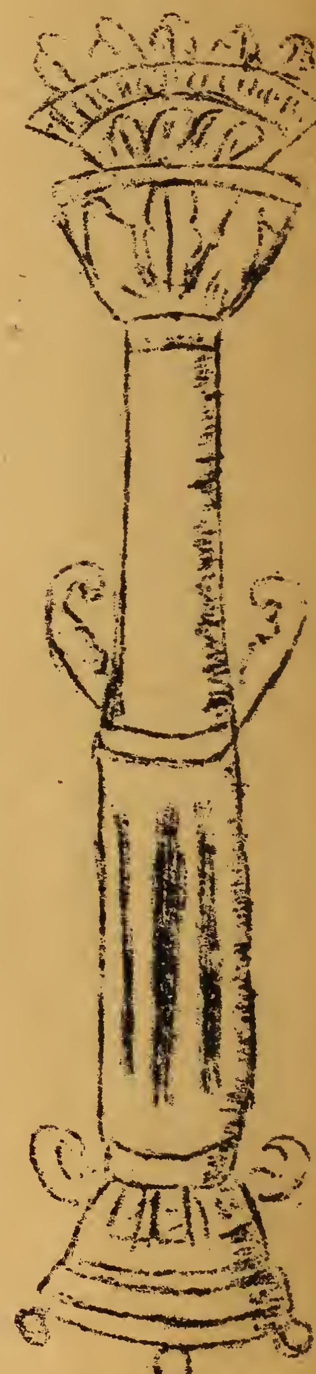
שירה: עוזי וזמרת יה

בשוב ה את שיבת ציון היינו כחולמים.
אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה,
אז יאמרו בגוים – הגדיל ה לעשות עם אלה.
הגדיל ה לעשות עמנו היינו שמחים.
שובה ה את שבותנו כאפיקים בנגב
הזורעים בדמעה ברנה יקצורו.
הלוך ילך ובכה נושא משך הזרע
בוא יבוא ברנה נושא אלומותיו.

מגש הכסף

והארץ תשקוט עין שמים אודמת
תעמעם לאט
על גבולות עשנים.
ואומה תעמוד – קרועת לב אך נושמת
לקבל את הנס
האחד אין שני
היא לטקס תכון. היא תקום למול סהר
ועמדה טרם יום, עוטה חג ואימה.
– – אז מנגד יצאו
נערה ונער
ואט אט יצעדו הם אל מול האומה.
לובשי חול וחגור, וכבדי נעלים.
בנתיב יעלו הם
הלוך והחרש.
לא החליפו בגדם, לא מחו עוד במים
את עקבות יום הפרך וליל קו האש.
עייפים עד בלי קץ, נזירים ממרגוע ,
ונוטפים טללי נעורים עבריים
ועמדו לבלי נוע.

ואין ארת את חיים הם אך גם ידידית

אז ושאל האמה שלופת דמע וקסם,

ואמרה: מי אתם? והשנינו שוקטים

וענו לה: אנחנו מגש הכסף

שעליו לך נתנה מדינת היהודים

כך יאמרו ונפלו לרגלה עוטפי צל.

והשאר יסופר בתולדות ישראל.

שירה: נבנה ארצנו ארץ מולדת.

ברך והלהבות והמצחים המורחות מרכז כל מב

הכוחות ומעוף הארגון הרצון והרעיון

והאומץ והמפעל והמעפל והחזון והמתן הקרבן ה

התרדמה זה בית היוצר לגודלת האמה.

שמור ישראל מכל רע

שמור עצמתה אדמתה ורוחה.

עשינה יפה, גדולה ורחבה

וימצא עם עולם בה מנוחה.

ומצא עם עולם בה משכן כלבבו

ויזכור את הדורות שנפלו על נבו.

כן נגיע למו עדים ולרגלים אחרים לקראתנו
בשלום שמחים בבנין וששים בעבודתנו
עולם הערלה לגאולתנו.

שירה: הללויה:

כוס ברכה בשנה לבן למפעלינו לכל מעשי
ידינו לפרי האדמה ולתנובת השדה, לירוק
העלה ולפרי האילן, לחירות ולברכה, כוס
ברכה לשנה רעוה.

בשירה עוד ואמונה מנגן מסיבה חגיגית
זו. ליל הסדר על מנת להמשיך את המסורת
ולחזקה, לדורי מורש.

חד גדיא

חד גדיא-חד גדיא
דזבין אבא
בתרי זוזי
חד גדיא-חד גדיא

ואתא-שונרא
ואכלה-לגדיא
דזבין אבא בתרי זוזי
חד גדיא חד גדיא

ואתא כלבא
ונשך לשונרא
דאכלה לגדיא
דזבין אבא בתרי זוזי
חד גדיא חד גדיא

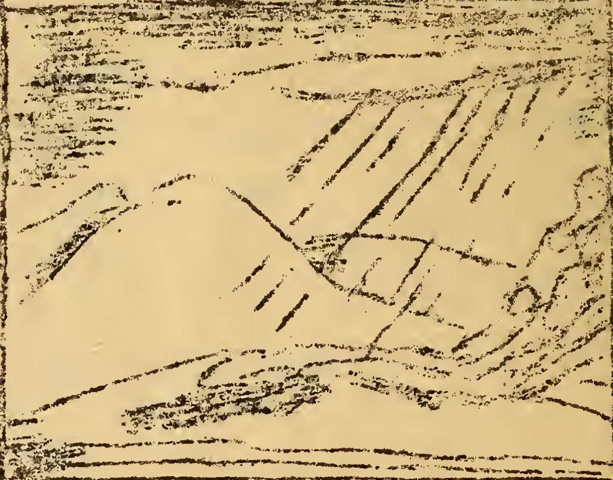

ואתא חוטרא -
- והכה לכלבא
דנשך לשונרא דאכלה לגדיא
דזבין אבא בתרי זוזי
חד גדיא חד גדיא

ואתא נורא
ושרף לחוטרא
דהכה לכלבא-דנשך לשונרא
דאכלא-לגדיא דזבין אבא
בתרי זוזי חד גדיא חד גדיא

ואתא מיא
וכבה לנורא
דשרף חוטרא דהכה לכלבא
דנשך לשונרא דאכלה לגדיא
חד גדיא חד גדיא

ואתא תורא
ושתה למיא
דכבה לנורא דשרף לחוטרא
דהכה לכלבא דנשך לשונרא
דאכלה לגדיא דזבן אבא
בתרי זוזי חד גדיא חד גדיא

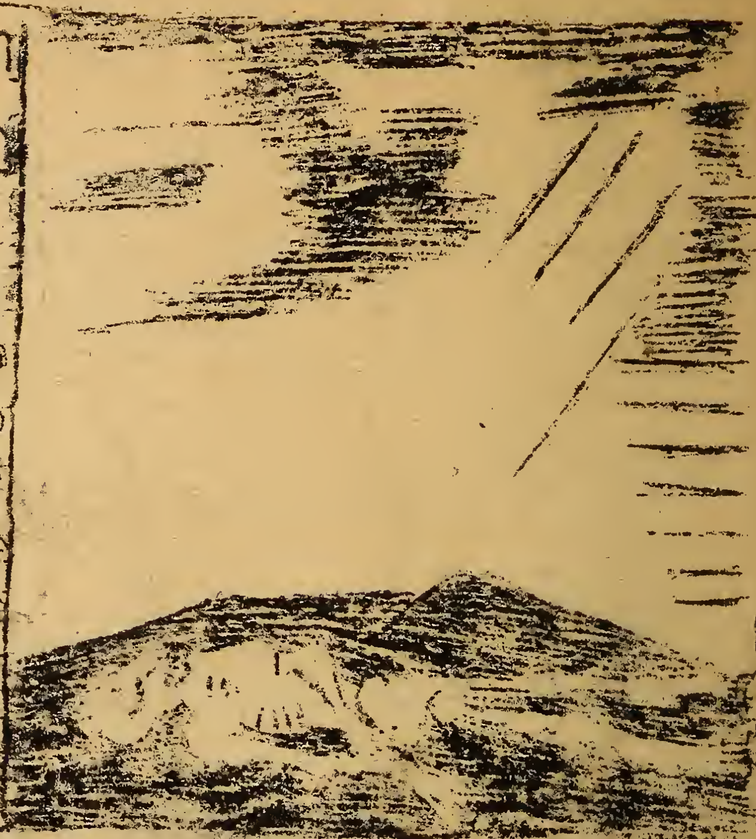
ואתא השוחט
ושחט לתורא
דשתה למיא. דכבה לנורא
דשרף לחוטרא דהכה לכלבא
דנשך לשונרא דאכלה לגדיא
דזבן אבא בתרי זוזי –
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מלאך המות
ושחט לשוחט
דשחט לתורא: דשתה למיא
דכבה לנורא. דשרף לחוטרא
דהכה לכלבא. דנשך לשונרא
דאכלה לגדיא. דזבן אבא
בתרי זוזי חד גדיא חד גדיא

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות. דשחט לשוחט. לתורא. דשתא למיא. דכבה לנורא. דשרף לחוטרא. דהכה לכלבא. דנשך לשונרא. דאכלה לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא!

Sor

סדר פסח כהלכתו

כאשר זכינו לסדר אותו, כן נזכה לעשותו

בשנה הזאת בשמחה ועוז.

